

dette vigtige Spørgsmaal, havde Statskassen siddet langt bedre i det nu, end den gør.

Indenrigsministeren (P. Munch): I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) gjorde om Spørgsmaalet: Rønne Postbygning, vil jeg gerne give lidt nærmere Meddelelse om de Oplysninger, som fra Generaldirektoratet ere tilstillede mig i denne Sag, idet jeg i øvrigt ikke i nogen Henseende skal søge at lægge Ansvar et paa den daværende Indenrigsminister ud over, hvad selve Oplysningerne muligvis ville menes at gøre i saa Henseende. Det, der er foregaaet efter disse Meddelelser, er, at omkring December Maaned 1907 henvendte Professor Bidstrup sig til den daværende Indenrigsminister med Tilbud om at overdrage til Statskassen en bestemt Ejendom. Denne Ejendom var efter Slutseddel af 24. December 1907 afhændet til ham af en Enkefru Kofoed. Jeg bør gøre opmærksom paa, i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem fra Frederikssund nu sagde for nogle Øjeblikke siden, at det er muligt, at der forud for dette ligger en Aftale mellem Indenrigsministeriet eller Generaldirektoratet og Professor Bidstrup om at købe vedkommende Ejendom. Det fremgaar ikke af de Oplysninger, jeg har faaet, hvorledes Forholdet i den Henseende var. Derimod vil jeg gerne tilføje, at efter at dette var blevet ordnet saaledes, nærede man i Generaldirektoratet Betænkeligheder ved at ordne Købet paa den Maade, at Professor Bidstrup optraadte som Mellemand ved Sagens Afgørelse. Men da disse Betænkeligheder vare komne frem, fik man i Generaldirektoratet — efter de Meddelelser, som ere givne mig — fra den daværende Indenrigsminister et bestemt Paa bud om, at Sagen skulde ordnes med Professor Bidstrup som Mellemand. Derefter er det saa endelig overdraget Professor Bidstrup, efter at han havde købt vedkommende Ejendom, at være Statens Repræsentant som Arkitekt ved Opførelsen. I Generaldirektoratet havde man haft den Tanke, at det kunde være den sædvanlige Bygningsinspektør, men den daværende Indenrigsminister bestemte altsaa i Marts 1908, at det skulde være Professor Bidstrup, der paatog sig Sagens Ordning.

Derimod ligge — det skylder jeg at oplyse — de senere Begivenheder efter den Tid, da det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) var Indenrigsminister, idet der først i Sommeren 1909 er

foretaget den Udbyden af Arbejdet til et Par Mennesker, som endte med, at det blev overdraget Professor Bidstrups Kompagnon i Firmaet, hvilket Generaldirektoratet ikke vidste, at han var, hvorimod man fik at vide, at han var en nær Slægtning af ham. Det er altsaa foregaaet paa et senere Tidspunkt, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det ligger i hvert Fald udenfor den Tid, i hvilken det ærede Medlem fra Frederikssund har haft denne Sag under Behandling. Jeg skal ikke fordybe mig nærmere i hele dette Spørgsmaal, men foretage yderligere nøjere Undersøgelser, saaledes som jeg allerede i min tidligere Udtalelse har bebudet.

Hyller: Da jeg paatalte Spørringen af den gamle Sti over Valby Fæled, havde jeg heller ikke tænkt mig, at det var Ministeriet, der havde udstedt Forbudet, men Lejerne. Jeg ved ikke, om Lejemaalet er indgaaet paa flere Aar, men jeg vil henstille, at Ministeriet henvender sig til Lejerne for at faa Forbudet ophævet, da Stien, som sagt, har været befærdet i mange Aar, og det derfor kan siges at være gammel Hævd paa fri Passage.

Jeg takker den højtærede Minister for hans Svar angaaende Lodsspørgsmaalet, og jeg haaber, at hans Overvejelser ville bringe et noget andet Resultat end de tidligere. Jeg henstillede, da jeg omtalte denne Sag, at der blev nedsat en Kommission til Overvejelse af hele Lodsspørgsmaalet. Men da en saadan Kommission kan komme til at sidde i længere Tid, inden Resultatet af dens Arbejde foreligger, henstiller jeg til den højtærede Forsvarsminister at overveje, om ikke de omtalte administrative Befalinger i „Søfartstidende“ kunne blive ophævede. Det er jo det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der som Minister, til Trods for Højesteretsdommen, gav Bardenfleth Ret til at lodse i de Farvande, hvor han var dømt for ulovligt Lodseri, og man vil forstaa, at Lodserne i de vestlige Distrikter og i Dragør føle sig brøstholdne ved, at denne Mand vedblivende kan gribe ind i deres Næring. Jeg kan ikke forstaa, at denne Afgørelse kan være lovlig. Skulde det ikke kunne lade sig gøre at ophæve den, saaledes at Lodsinspektøren kom til at holde sig indenfor sine egne Grænser efter Lodsloven og det gældende Reglement, saa vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke kunde tages under Overvejelse, at denne Mand, der er noget over 70 Aar gammel og altsaa har naaet en saadan Al-